

הציניקנים (לא בלי צדק)? האם מדובר בשני תוצרים נפרדים של ההחלטה לצאת מהארון? האם הסמיכות מקרית? בין כך ובין כך, מהר מאוד מתברר שלהצהרות המיניות החדשות של בנאי יש דריסת רגל גם במופע הסטנד אפ המתוכנן שלה. וכך, באותו יום בו היא מצהירה מעל דפי העיתון על נטיותיה המיניות, היא עושה זאת גם מול הקהל בבית ציוני אמריקה, שמקבל זאת, כך נראה, בשוויון נפש. אחת היא לו אם היא לסבית או סטרייטית. העיקר שתצחיק אותם.

והיא מצחיקה אותם, גם אם עדיין אינה בשיאה. החלודה שהעלתה בשנים של בידור טלוויזיוני מהוקצע ומוקפד ניכר בה. היא לא משופשפת, קצת נבוכה אפילו. היא קומיקאית מנוסה וסלבריטאית מדופלמת, אבל על הבמה של בית ציוני אמריקה היא נראית פתאום קצת כמו אורנה בנאי הישנה, הצעירה, המבוששת, זו שנכנסה לאלופן של דודו טופז וכבשה אותו במחי שיחת טלפון מפוברקת. היא מאוד מחויכת, מרבה לצחוק מהבדיחות שהיא מספרת, עדיין לא לגמרי באלמנט. כשהיא עוצרת בעקבות רחש בין הצופים או נאבקת עם הקונסולה של המיקרופון, ורד המגונן ממנה לחוש לעזרתה, כמו היתה קומיקאית בחיתוליה. בנאי שולחת שוב ושוב מבטים לצדי הבמה, מחפשת חיזוקים מהכותב-אסיסטנט-קואצ'ר-פועל-במה-סדרן. הוא ודאי זוקף אצבע בשביעות רצון. בעוד כמה דקות יגלגל את האולם מקיר לקיר, אבל בינתיים הוא משרת את בנאי באהבה ובהתרגשות, כפי שהלסביות שלה תשרת אותו בהמשך ("איך לא כולכן לסביות?", יתהה בהמשך).

האישיו הלסבי עולה מיד. ורד מעלה אותו ראשון. "אני מאוד התפלאתי לשמוע", הוא עוקף אותה ומוציא קצת אוויר מהבלון, ומיד ממשיך ב"זו בושה!" ברוח עידן הנאורות הנוכחי. אבל בנאי לא מתביישת. היא מספרת מיד על משמעות היום הזה עבורה, ומשתפת את הקהל במטר הסמסים שניטח על הנייד שלה. "כל הכבוד! כל הכבוד! כל הכבוד! את אמיצה! כל הכבוד! הכל אוחובסקי", ומיד אחרי זה "ערה? ערה? ערה? ערה?", "תמות! תמות! תמות!", "אני לא מאמינה שעשית לי את זה - אמא" ו"מה את עושה אחרי ההופעה? אני אבוא לאסוף אותך עם המשאית - פרידה מהאח הגדול".

"אני לא רק לסבית", מסבירה בנאי את הצעד הנוכחי שלה, "כמו שאני לא רק אף". ומכאן היא ממשיכה להסביר שהיא גם אישה, ואקדמאית (יש לה בגרות), ואמא מצוינת. בהמשך שוטחת בנאי חוויות משולחן הקוסמטיקאית, ושופכת את הקהל מצחוק בבדיחה על ג. יפית ("בשביל להיראות כמו ג. יפית אני לא צריכה מנתח פלסטי. אני פשוט אשכב על כביש גהה ואחכה שטנדר יעבור לי על הראש. פעמיים"). אחר כך היא פונה אל המשפחה המורחבת - כן, גם שבת הבנאים עולה על המוקד, מהאב השופט והאם מנהלת בית הספר שמקיימים יחסי מין חמורי סבר, ועד לדודים יוסי, חיים וגברי שבאים לראות את התינוקת המכוערת החדשה של המשפחה (אלברט פירות אומר שהיא חמודה כמו גויאבה, ויוסי קובע שהיא לסבית). בקיצור - אין יותר פרות קדושות, אין יותר דברים שלא מדברים עליהם. סקס, לסביות ויוסי בנאי.

אם המופע של אורנה בנאי נראה כמו הטעימה הקצרה שקיבלנו אצל רמי ורד, הרי שהוא הולך באותו הכיוון של הראיון ב"7 ימים": אישי, חושפני, כן, ולא פחות מכך - שופע הומור עצמי. ברבע שעה הספיקה בנאי לספר שהיא מכרה זהב לפלסטיקאים, פרויקט דו-שבועי לקוסמטיקאיות ושברון לב למשפחת בנאי. זה נראה רחוק מאוד מדמות הלימור שעטתה על עצמה בסיבוב הבמות הקודם שלה, ודאי מהמסכות של "[ארץ נהדרת](#)". הפעם זו אורנה בנאי על הבמה - והיא לסבית, ושמאלנית, וצמחונית, ואף גדול. זו אורנה בנאי שנראית עדיין לא בטוחה בהופעתה, אבל מאוד שלמה עם עצמה. לסבית או לא - הקהל כבר מוכן לאכול אותה.